

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Poznaniu**

Skarżący: Wspólnota Mieszkaniowa Księżycowa 13-19, Małgorzata Witt, Arkadiusz Witt, Beata Światłowska, Paweł Światłowski, Bogna Błasik-Niciejewska, Krzysztof Niciejewski, reprezentowani przez Kancelarię Radców Prawnych s. c. w Poznaniu Hanna Zambrowicz - Rybarczyk, Krzysztof Szuma

**Organ Administracji: Rada Miejska w Swarzędzu
ul. Rynek 1, 62 – 020 Swarzędz**

Odpowiedź na skargę

Rada Miejska w Swarzędzu przekazuje zgodnie z art. 54 § 2 Ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1270 z późniejszymi zmianami) skargę Wspólnoty Mieszkaniowej Księżycowa 13-19, Małgorzaty Witt, Arkadiusza Witt, Beaty Światłowskiej, Pawła Światłowskiego, Bogny Błasik-Niciejewskiej, Krzysztofa Niciejewskiego, reprezentowanych przez Kancelarię Radców Prawnych s. c. w Poznaniu Hanna Zambrowicz - Rybarczyk, Krzysztof Szuma, która wpłynęła do Urzędu Miasta i Gminy w Swarzędzu w dniu 29 września 2011 r. na Uchwałę Nr XIV/114/2011 Rady Miejskiej w Swarzędzu z dnia 19 lipca 2011 r. w sprawie w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Swarzędz, obejmującego tereny w rejonie ul. Staniewskiego w Swarzędzu i Zalasewie (pow. ca. 6,15 ha) i wnosi o oddalenie skargi z przyczyn określonych w uzasadnieniu.

Uzasadnienie

W dniu 29 września 2011 roku wpłynęła do Urzędu Miasta i Gminy Swarzędz skarga Wspólnoty Mieszkaniowej Księżycowa 13-19, Małgorzaty Witt, Arkadiusza Witt, Beaty Światłowskiej, Pawła Światłowskiego, Bogny Błasik-Niciejewskiej, Krzysztofa Niciejewskiego, reprezentowanych przez Kancelarię Radców Prawnych s. c. w Poznaniu Hanna Zambrowicz - Rybarczyk, Krzysztof Szuma, na Uchwałę Nr XIV/114/2011 Rady Miejskiej w Swarzędzu z dnia 19 lipca 2011 r. w sprawie w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Swarzędz, obejmującego tereny w rejonie ul. Staniewskiego w Swarzędzu i Zalasewie (pow. ca. 6,15 ha). Przedmiotowa uchwała została opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego Nr 260, poz. 4121 w dniu 29 września 2011 roku.

Po dokonaniu analizy przedmiotowej skargi należy uznać ją za bezzasadną.

Do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Swarzędz, obejmującego tereny w rejonie ul. Staniewskiego w Swarzędzu i Zalasewie (pow. ca. 6,15 ha) przystąpiono Uchwałą Nr XLVIII/292/2009 Rady Miejskiej w Swarzędzu z dnia 27 października 2009 r. Pismami z dnia 27 stycznia 2010 r. wystąpiono do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Poznaniu o określenie zakresu i stopnia szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko. Odpowiedzi uzyskano odpowiednio w dniach 25.02.2010 r. i 19.02.2010 r. Pismem z dnia 27.01.2010 r. zawiadomiono, zgodnie z art. 17 pkt 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, o podjęciu ww. uchwały instytucje i organy właściwe do uzgadniania i opiniowania planu i o możliwości składania wniosków do planu w terminie 21 dni od daty otrzymania pisma. Wnioski złożone przez instytucje i organy zostały zebrane w wykazie w formie tabelarycznej.

W terminie od 03 lutego 2010 r. do 26 lutego 2010 r. wyznaczono termin składania wniosków do przedmiotowego miejscowego planu, o czym poinformowano poprzez obwieszczenie oraz ogłoszenia opublikowane w Polska Głos Wielkopolski z dnia

03.02.2010 r. oraz Tygodnik Swarzędzki z dnia 04.02.2010 r. We wskazanym terminie wnioski nie wpłynęły.

Po przygotowaniu projektu miejscowego planu przedstawiony został on Gminnej Komisji Urbanistyczno – Architektonicznej, a następnie przesłany do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Poznaniu oraz Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej w Warszawie z prośbą o zaopiniowanie projektu planu. Gminna Komisja Urbanistyczno – Architektoniczna na posiedzeniu z dnia 17.06.2010 r. wydała ocenę ogólną dobrą z uwagami zawartymi w treści opinii. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu pismem z dnia 13.09.2010 r. zaopiniował projekt pozytywnie z uwagami wskazanymi w piśmie, natomiast Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Poznaniu pismem z dnia 16.09.2010 r. zaopiniował bez zastrzeżeń.

Pismem z dnia 11.08.2010 r. zawiadomiono instytucje i organy właściwe o udostępnieniu do uzgadniania projektu planu w terminie 21 dni od daty otrzymania pisma. Ponowna uzgodnienia w związku z uzyskaniem odmowy uzgodnienia projektu planu wymagał jedynie Powiatowy Konserwator Zabytków, po korekcie projektu planu postanowieniem z dnia 18.10.2010 r. uzgodniono projekt planu. W dniu 03.01.2011r. uzupełniająco zawiadomiono Nadodrzański Oddział Straży Granicznej o udostępnieniu do uzgadniania projektu planu w terminie 21 dni od daty otrzymania pisma. Przedmiotowe uzgodnienia zostały zebrane w wykazie w formie tabelarycznej.

Obwieszczeniami z dnia 19.10.2010 r. oraz ogłoszeniem z dnia 27.10.2010 r. zamieszczonym w Polska Głos Wielkopolski zawiadomiono o terminie wyłożenia do publicznego wglądu projektu miejscowego planu w terminie od 8 do 30 listopada 2010 r. W dniu 18 listopada 2010 r. o godzinie 14:30 odbyła się dyskusja publiczna, na którą stawiło się pięć zainteresowanych osób. Uwagi do wyłożonych do publicznego wglądu dokumentów można było składać do 15 grudnia 2010 r. W wyznaczonym terminie złożono sześć uwag, w tym trzy bardzo obszerne, które zostały zebrane w wykazie w formie tabelarycznej i rozstrzygnięte przez Burmistrza.

W związku z uwzględnieniem części złożonych uwag, za zasadne uznano ponowne wyłożenie do publicznego wglądu, o czym zawiadomiono: obwieszczeniami z dnia 17.03.2011 r., ogłoszeniem z dnia 23.03.2011 r. zamieszczonym w Polska Głos

Wielkopolski oraz ogłoszeniem z dnia 24.03.2011 r. zamieszczonym w Tygodniku Swarzędzkim. Wyłożenie do publicznego wglądu projektu miejscowego planu odbyło się w terminie od 1 do 22 kwietnia 2011 r. W dniu 19 kwietnia 2011 r. o godzinie 14:00 odbyła się dyskusja publiczna, na którą poza przedstawicielami Urzędu i projektanta planu stawiły się dwie zainteresowane osoby. Uwagi do wyłożonych do publicznego wglądu dokumentów można było składać do 12 maja 2011 r. W wyznaczonym terminie złożono siedemnaście uwag, które zostały zebrane w wykazie w formie tabelarycznej i rozstrzygnięte przez Burmistrza. Część uwag została rozstrzygnięta pozytywnie i wprowadzona do projektu miejscowego planu.

Projekt planu wraz z listą nieuwzględnionych przez Burmistrza uwag przedstawiono Radzie Miejskiej w Swarzędzu. W dniu 19 lipca 2011 r. podczas wspólnego posiedzenia Komisje Rady Miejskiej zapoznały się z projektem planu, przeprowadzono także dyskusję z przybyłymi mieszkańcami. Również w dniu 19 lipca 2011 r. odbyła się sesja Rady Miejskiej na której rozpatrzono ww. sprawę, w pierwszej kolejności rozstrzygając wszystkie złożone podczas pierwszego i drugiego wyłożenia do publicznego wglądu uwagi. Wszystkie rozpatrywane uwagi zostały odrzucone. Następnie Rada Miejska przystąpiła do głosowania nad projektem uchwały, która uzyskała 11 głosów poparcia, przy trzech przeciwnych i jednym wstrzymującym się, i tym samym uchwała została podjęta.

W dniu 28 lipca 2011 r. dokumentacja prac planistycznych została przedstawiona Wojewodzie w celu oceny zgodności z przepisami prawa. W związku z brakiem stwierdzenia przez służby Wojewody uchybień w procedurze planistycznej, uchwała została opublikowana w dniu 29 września 2011 r. w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego Nr 260 poz. 4121. Zgodnie z § 23 przedmiotowej uchwały miejscowy plan wchodzi w życie po upływie 30 dni od daty ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym.

Odnosząc się do zarzutów wskazanych w skardze, należy na wstępie wskazać, że przed zatwierdzeniem omawianego planu, teren działek nr 3643/1, 3643/2, 3643/3 i 3643/4 w Swarzędzu, nie był objęty obowiązującym planem, w związku z czym nie można zgodzić się ze stwierdzeniem Skarżących, że zmienia on dotychczasowe przeznaczenie działek przy ul. Staniewskiego w Swarzędzu, gdyż nie posiadały one przeznaczenia, poza określeniem funkcji wynikającej ze studium.

Głównymi zarzutami stawianymi przez Skarżących są niezgodność planu ze studium, naruszenie ładu przestrzennego oraz władztwa planistycznego i interesu prawnego Skarżących.

Pierwszy ze wskazanych zarzutów w zakresie zgodności omawianego miejscowego planu z obowiązującym Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Swarzędz zatwierdzonym Uchwałą Nr X/51/2011 Rady Miejskiej w Swarzędzu z dnia 29 marca 2011 r. dotyczy braku możliwości, według Skarżących, lokalizacji na przedmiotowym terenie zabudowy wielorodzinnej. Zgodnie z pkt 2.2.3 Studium określającym szczegółowe kierunki i wskaźniki dla terenów w Strefie III – Południe, w której znajduje się teren oznaczony symbolem III.71.M, obejmujący działki nr 3643/1, 3643/2, 3643/3 i 3643/4 w Swarzędzu (strona 41 Tom Kierunki), teren ten przeznaczony jest pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną jako dominującą, jednak zapisy dla tego terenu nie wykluczają wprowadzenia zabudowy wielorodzinnej. Zakaz dotyczący zabudowy wielorodzinnej odnosi się jedynie do określenia sposobu możliwości realizacji usług, jako samodzielnej funkcji, w tym przypadku nie zestawionej z zabudową wielorodzinną. Dla pozostałego terenu objętego zaskarżanym miejscowym planem i oznaczonym symbolem III.67.M Studium jednoznacznie wprowadza zakaz zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej. Na stronie 40 Tomu Kierunki przytoczonego opracowania wskazano, że dla terenu II.71.M obowiązują ogólne ustalenia przyjęte w studium dla terenów mieszkaniowych. Wskazuje się tam, że Strefa III – Południe jest strefą intensywnych przekształceń przestrzennych, będąca strefą rozwoju zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnnej i wielorodzinnej oraz działalności gospodarczej, ponadto ogólne wytyczne mówią o zabudowie wielorodzinnej głównie w Swarzędzu i w Zalasewie, jako kontynuacji istniejącej zabudowy, na terenach centrotwórczych z możliwością realizacji usług podstawowych lub na terenach przewidzianych pod budownictwo komunalne, jako zabudowy średnio wysokiej. Należy zaznaczyć, że rysunek Studium, zatytułowany Kierunki, dokładnie na omawianych działkach wskazuje postulowaną lokalizację terenu centrotwórczego z realizacją usług podstawowych w strefie północnej (strona 15 Tom Kierunki). Zagospodarowanie terenu centrotwórczego z realizacją usług

podstawowych przewiduje możliwość realizacji:

- ochrony zdrowia, np. ośrodki zdrowia, itp.;
- oświaty: wszelkiego typu szkoły, przedszkola, żłobki itp.;
- kultury: biblioteki, ośrodki kultury, kina, kościoły, itp.;
- usługi komercyjne, np. usługi finansowe, gastronomiczne, hotelarskie, handlowe

z wyjątkiem wielkopowierzchniowych obiektów handlowych, itp.

W ramach terenu może być przewidziana zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna, w ramach której zostaną zrealizowane ww. usługi.

Zatem zarzut dotyczący braku zgodności omawianego miejscowego planu z obowiązującym Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego jest chybiony i nie powinien zostać uwzględniony.

Ponadto Skarżący zarzucają również niezgodność planu ze Studium w zakresie dotyczącym ochrony istniejących terenów zieleni, w tym terenów zadrzewionych. W Tomie Kierunki w części dotyczącej ogólnych ustaleń przyjętych w studium dla terenów mieszkaniowych istnieje zapis mówiący, że „należy objąć ochroną istniejące tereny zieleni, w tym tereny zadrzewione, zmiana przeznaczenia tych terenów musi być ograniczona do niezbędnych – to znaczy gdy występują inwestycje celu publicznego, zmiany te muszą być poprzedzone analizami urbanistycznymi lub innymi równorzędnymi opracowaniami”. Przytoczony fragment Studium, wskazuje jakie czynności winny poprzedzać przeznaczenie istniejących terenów zieleni na inne cele. Priorytetowo potraktowane zostały tu zwłaszcza cele publiczne, jakim z pewnością jest budowa budynku komunalnego. Wbrew twierdzeniu Skarżących likwidacja na omawianym terenie zadrzewień i zakrzewień została poprzedzona analizami, czego dowodem jest w szczególności opracowanie prognozy oddziaływania na środowisko przedmiotowego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Na marginesie warto wskazać, że na część terenu którego dotyczy skarga, we wrześniu 2010 roku została wydana decyzja zezwolenia na usunięcie drzew i krzewów na działkach nr 3643/1, 3643/2, 3643/3 i 3643/4 w Swarzędzu. Starosta, wydający zezwolenie nie dopatrywał się wśród wnioskowanych do usunięcia drzew i krzewów gatunków chronionych, ani również miejsc lęgowych ptactwa. Zgodnie z przedmiotową

decyzją we wrześniu br., czyli jeszcze przed obowiązywaniem zaskarżonego miejscowego planu, dokonano wycinki większości drzew i krzewów wskazanych w decyzji.

Po dokładnej analizie przytoczonych fragmentów Studium, należy uznać iż Rada Miejska zatwierdzając omawiany miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego słusznie stwierdziła, adekwatnie do art. 20 ww. ustawy, zgodność przyjmowanego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Swarzędz.

Skarżący wyrażają również zastrzeżenia odnośnie terenów zieleni wskazanych w planie, jednak błędnie opierają się na projekcie planu przedstawionym podczas drugiego wyłożenia do publicznego wglądu i nie uwzględniają, faktu że na terenie objętym planem wyznaczone zostały trzy tereny zieleni urządzonej, stanowiące dwa kompleksy zieleni, w tym jeden na działce nr 3664/1, powstały w wyniku uwzględnienia przez Burmistrza części uwagi złożonych podczas ponownego wyłożenia do publicznego wglądu. Można zgodzić się ze Skarżącymi odnośnie trudności w zagospodarowaniu terenów zieleni urządzonej położonej na działkach 3669 i 3644 (tereny oznaczone symbolem 1ZP i 2ZP w planie), ale tylko w przypadku zawężonego spojrzenia na ten teren, bez przyjęcia iż będzie on stanowić kontynuację planowanego terenu zieleni zlokalizowanego poza terenem objętym zaskarżonym planem, a objętym odrębnym opracowaniem. Przedmiotowy miejscowy plan wprowadza jeszcze jeden teren zieleni urządzonej (teren 3ZP) o powierzchni ok 3165 m², zlokalizowany na działce nr 3664/1 stanowiącej własność gminy Swarzędz, który po właściwym zagospodarowaniu, będzie mógł stanowić tereny rekreacyjne dla sąsiadujących osiedli.

Kolejny zarzut Skarżących to nieuwzględnienie wymagań ładu przestrzennego, walorów architektonicznych i krajobrazowych oraz wymagań ochrony środowiska. Pojęcia te z uwagi na swoją obszerność i subiektywny wydźwięk trudno jednoznacznie zdefiniować, co może rodzić pewne nadinterpretacje. Wskazując ww. naruszenie powołano się m. in. na art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w którym traktuje się interes publiczny jako nadrzędny. Budowa budynków komunalnych z pewnością

służy zaspokojeniu potrzeb lokalnej społeczności.

Powołując się na ustalenia obowiązującego w sąsiedztwie zaskarżanego terenu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Swarzędza obejmującej działki położone w Swarzędzu w rejonie ulic: Gwiaździstej, Promykowej, Księżycowej i oznaczone numerami geodezyjnymi: 2857/11, 2857/13, 2857/14, 2857/32, 2857/33, 2857/34, 2857/35, 2857/36, 2857/47, 2857/55, 2857/63, 2857/71, 2857/23, 2857/5, 2857/44, 2857/48, 2857/49, 2857/50, 2857/51, 2857/52, 2857/53, 2857/54, 2857/56, 2857/64, 2857/72, 2857/24, 2857/6, 2857/45, 2857/57, 2857/58, 2857/58, 2857/59, 2857/60, 2857/61, 2857/62, 2857/65, 2857/66, 2857/67, 2857/68, 2857/69, 2857/70, 2857/73, 2857/74, 2857/19, 2857/20, 2857/21, 2857/22, 2857/25, 2857/28, 2857/29, 2857/30, 2857/31, 2857/37, 2857/7, 2857/8, 2857/39, 2857/40, 2857/41, 2857/42, 2857/43, 2857/46, 2846/1, 2846/2, 3638, 3639, 3640, 3641, 3642 – teren objęty zmianą ca. 4 ha (zmiana przeznaczenia z zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej na tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i wielorodzinnej) zatwierdzonego Uchwałą Nr L/559/2002 Rady Miejskiej z dnia 19 czerwca 2002 r. (Dz. U. Woj. Wlkp Nr 98, poz. 2432 z dnia 19 lipca 2002 r.), Skarżący błędnie wskazują, iż plan ten dopuszcza lokalizację budynków dwukondygnacyjnych wraz z poddaszem użytkowym. §4 ust. 4 ww. planu bowiem precyzyjnie wskazuje, że „wysokość budynków mieszkalnych do dwóch kondygnacji plus poddasze użytkowe pod dachem stromym”, co jest równoznaczne z zapisami zaskarżanego planu, który ustala dla terenów zabudowy wielorodzinnej „maksymalnie 3 kondygnacje, w tym poddasze użytkowe z dopuszczeniem podpiwniczenia”. W związku z czym nie można zgodzić się ze stroną skarżącą, iż planowana zabudowa nie kontynuuje charakteru i formy zabudowy na działkach sąsiednich.

Błędnie również wskazują Skarżący, iż dla terenów objętych planem z 2002 r. nie przewidziano terenów zielonych i że tereny zadrzewień na działce nr 3643 stanowią jedyny w okolicy teren zieleni. Miejscowy plan z 2002 r. ustalił dla terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej „minimalną powierzchnię terenów zielonych 30 %”. Ponadto pomijany jest fakt istnienia podobnych zadrzewień oraz wytyczenia terenu zieleni urządzonej w skarżonym planie na działce nr 3664/1, zlokalizowanej po przeciwnej stronie ulicy Staniewskiego. Niezasadnym jest także wywód Skarżących, iż podczas zatwierdzania miejscowego planu z roku 2002 tereny działek nr 3643/1, 3643/2, 3643/3 i 3643/4

w Swarzędzu miały pełnić tereny zieleni miejskiej. Również błędne jest przyjęcie przez Skarżących, iż tereny stanowiące własność gminy są terenami ogólnodostępnych terenów zielonych, gdyż działki te nie posiadały takiego przeznaczenia, a były jedynie działkami niezagospodarowanymi określonymi zarówno w aktualnym jak i wcześniej obowiązującym Studium jako tereny zabudowy mieszkaniowej.

Kolejny zarzut dotyczy naruszenia władztwa planistycznego. Skarżący powołują się na Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, błędnie jednak interpretując zapis § 12 ust. 2 mówiący o możliwości zbliżenia zabudowy do granicy. Nadinterpretacją jest przyjęcie, że zaskarżony miejscowy plan dopuszcza zbliżenie do granicy działek w sytuacji, gdy ustalona na tych terenach została tylko nieprzekraczalna linia zabudowy od strony ulic. § 12 ust. 2 ww. Rozporządzenia dokładnie określa, kiedy takie zbliżenie jest możliwe, i jest to jedynie w sytuacji, gdy wynika to z ustaleń miejscowego planu. Z uwagi na fakt, iż zaskarżony plan nie zawiera zapisu o takim dopuszczeniu, obowiązujące są odległości określone w § 12 ust. 1 ww. Rozporządzenia, tj. lokalizacja budynku w odległości 3 m w przypadku budynku zwróconego ścianą bez otworów okiennych i drzwiowych lub 4 m w przypadku budynku zwróconego ścianą z takimi otworami. Ponadto organ wydający pozwolenie na budowę zobowiązany jest również zbadać, czy spełnione są wymogi § 13 ww. Rozporządzenia dotyczące przesłaniania, i wydać zgodę na lokalizację budynku jedynie w sytuacji gdy nie będzie istniało ryzyko przesłaniania istniejących budynków.

W związku z powyższym nie można zgodzić się z tezą stawianą przez Skarżących, iż plan miejscowy dopuszcza lokalizację budynków wielorodzinnych w granicy z ich działkami oraz, że w związku z zacienianiem ich nieruchomości tracą na wartości lub zostanie ograniczona możliwość ich użytkowania.

Skarżący zarzucają ponadto naruszenie ich interesu prawnego. W świetle powyższych wyjaśnień zarzut ten jest również nieuzasadniony. Wyjaśniam dodatkowo, że Skarżący mieli możliwość brania czynnego udziału w procedurze planistycznej, co uczynili w większości dopiero w końcowym etapie procedury, złożone przez nich uwagi w części zostały

uwzględnione. Zarzuca się również, cytując Skarżących, „rozdrobienie systemu planowania przestrzennego” i celowe wykluczenie działek Skarżących z opracowania w celu uniemożliwienia im wykazania naruszenia interesu prawnego, co jednak jest błędnym stwierdzeniem. Analiza granic zaskarżonego planu oraz planów obowiązujących i innych planów będących w opracowaniu w tym rejonie wskazuje na to, że plan ten stanowił przestrzenne uzupełnienie pomiędzy terenem dla którego podjęto uchwałę o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu w roku 2008 obejmującym tereny w Zalasewie i wspomnianym obowiązującym miejscowym planem z roku 2002. Dlatego właściwszym terminem niż użyty przez Skarżących „plan wycinkowy” byłoby określenie „plan uzupełniający”.

Wnoszę zatem o oddalenie skargi.